Sledenje konstantni skalarni količini

Označimo z \hat{x} oceno k x. Zanima nas kako dotok novih informacij preko meritev $z_i = x + r_i$ sinhronizira modelski sistem z realnim. Lastnosti našega merilnega šuma so:

$$r_i = \mathcal{N}(0,\sigma)$$
 $\langle r_i
angle = 0$

$$\langle r_i^2
angle = \sigma^2 \langle r_i r_j
angle = \delta_{ij} \sigma^2$$

Tu je pomembna zadnja lastnost; to da je merilni šum nekoreliran. Torej šum v vsakem trenutku je popolnoma nepovezan s šumom v prejšnjih trenutkih.

Shema za sledenje

Predstavili bomo shemo, s katero lahko iteracijsko sledimo skalarni količini.

Korak n

Recimo, da imamo že n-to meritev oz. smo v n-tem koraku iteracije oz. je minilo $(n \cdot T)$ časa, kjer je T naša perioda merjenja. Takrat je:

$$\hat{x}_n = rac{1}{n} \sum_{i=1}^N z_i \qquad \qquad \hat{\sigma^2}_n = rac{\sigma^2}{n}$$

$\operatorname{Korak} n+1$

Dobili smo še dodatno meritev n+1:

$$\hat{x}_{n+1} = rac{1}{n+1} \sum_{i}^{n+1} z_i = rac{1}{n+1} \Biggl(\sum_{i=1}^{N} z_i + z_{n+1} \Biggr) = rac{1}{n+1} \hat{x}_n + rac{1}{n+1} z_{n+1}$$
 $\Rightarrow \hat{x}_{n+1} = \hat{x} + rac{1}{n+1} (z_{n+1} - \hat{x})$
 $\Rightarrow \hat{x}_{n+1} = \hat{x} rac{\hat{\sigma^2}_{n+1}}{\sigma^2} (z_{n+1} - \hat{x}_n)$
 $\sigma_{n+1}^{-2} = \sigma_n^{-2} + \sigma^{-2}$

Tu razlika v zadnjem členu imenuje **inovacija**, ki je pravzaprav primer povratne zanke. Faktor z variancami pa se imenuje **utež**.

Ocena konvergence za $\hat{x} ightarrow x$

Vzemimo čas vzorčenja T o 0. V tej limiti postanejo naše diskretne spremenljivke zvezne.

$$\hat{x}_n
ightarrow \hat{x}(t) \quad \hat{\sigma^2}_n
ightarrow \hat{\sigma^2}_x(t) \quad z_n
ightarrow z(t)$$

Poglejmo si potem slednjo limito:

$$\lim_{T o 0}rac{\hat{x}_{n+1}-\hat{x}_n}{T}=\dot{\hat{x}}(t)=rac{\hat{\sigma^2}_{n+1}}{\sigma^2\,T}(z_n-\hat{x}_n)$$

$$\Rightarrow \quad \dot{\hat{x}}(t) = rac{\hat{\sigma^2}_x}{\sigma^2 T} ig(z(t) - \hat{x}(t)ig)$$

Sedaj pa zahtevajmo, da naj velja:

$$\lim_{\sigma^2\,T} = R(t) > 0 \quad \Rightarrow \quad \dot{\hat{x}}(t) = rac{\hat{\sigma^2}}{R(t)}ig(z-\hat{x}ig)$$

Tu je zdaj koristno, da si bralec pregleda skice na str. 17. Zanima nas kako je s koreliranostjo. Naj bo τ čas minimalnih fluktuacij. Če velja $T\gg \tau$ so mo meritve nekorelirane, če pa velja $T\ll \tau$ so pa korelirane.

Da zagotavljamo zgornjo limito, ko gre $T \to 0$ se mora σ^2 večati, tako, da je njun produkt konstanten. Če večkrat vzorčimo znotraj ene fluktuacije se nam σ poveča.

Konvergenca disperzije združene meritve (v kontinumskih slikah)

Poglejmo si:

$$\begin{split} &\frac{1}{T}\hat{\sigma^2}_{n+1} - \hat{\sigma^2}_n = \frac{1}{T} \left(\frac{\sigma_n^2 \hat{\sigma}^2}{\hat{\sigma^2}_n - \sigma^2} - \hat{\sigma^2}_n \right) = \\ &= \frac{-(\hat{\sigma^2}_n)^2}{(\hat{\sigma^2}_n T + \sigma^2 T)} = \dot{\hat{\sigma^2}}_x \end{split}$$

in tu sedaj limitiramo T o 0:

$$\dot{\hat{\sigma^2}}_x = -rac{(\hat{\sigma^2}_x)}{R}$$

$$\hat{\sigma^2}_x
ightarrow 0 = \langle (\hat{x} - x)^2
angle$$

Ocena konvergira k pravi vrednosti, ko dotakamo informacije. Na koncu dobimo točno sinhronizacijo med realnim in modelskim sistemom.

Merjenje skalarne spremenljivke

Če ne poznamo dinamike za x(t) v realnem sistemu S

V vsakem trenutku je meritev edina ocena, ki jo imamo. To je tako, kot da bi na starejše/prehodne meritve pozabili.

$$\hat{x}=Z(t)$$
 $\hat{\sigma^2}=R(t)$

Manjši časovni intervali

Na dovolj majhnih opazovalnih oknih lahko rečemo, da je dinamika približno linearna. Tu manj pozabljamo na prejšnje meritve.

Kako opišemo dinamiko vS

Dinamiko opišemo z linearno diferencialno enačbo 1. reda:

$$\dot{x}(t) = Ax(t) + C(t)$$

Diskretno jo lahko zapišemo tudi kot:

$$\dot{x} = rac{x_{n+1} - x_n}{T}$$

oz. kot:

$$x_{n+1}=(1+A(t_n)T)x_n+C(t_n)T$$
 $\Rightarrow \quad x_{n+1}=\phi_nx_n+C_n \qquad \phi_n=1+A(t_n)T \qquad C_n=C(t_n)T$

Postopek optimalne sinhronizacije

Imejmo v nekem trenutku \hat{x}_n , $\hat{\sigma^2}_n$. Za (n+1) korak bo **napovedna ocena:**

$$\bar{x}_{n+1} = \phi_n \hat{x}_n + C_n$$

in napoved disperzije:

$$\bar{\sigma^2}_{n+1} = \phi_n^2 \hat{\sigma_n^2}$$

kjer je $\bar{\sigma^2}_n$ definirana kot:

$$egin{aligned} ar{\sigma^2}_n &= \langle (ar{x}_{n+1} - x_{n+1})^2
angle &= \langle (\phi_n \hat{x} + C_n - \phi_n x_n - C_n)^2
angle &= \ &= \phi_n^2 \langle (\hat{x}_n - x_n)^2
angle &= \phi_n^2 \hat{\sigma^2}_n \end{aligned}$$

No sedaj pa dobimo nov izmerek v času $n+1:z_{n+1}$, σ . Naredimo izostreno oceno po znanem postopku:

$$egin{align} \hat{x}_{n+1} &= ar{x}_{n+1} + rac{\hat{\sigma^2}_{n+1}}{\sigma^2} (z_{n+1} - ar{x}_{n+1}) \ & \hat{\sigma^{-2}}_{n+1} &= ar{\sigma}_{n+1}^{-2} + \sigma^{-2} \ \end{aligned}$$

Uvedimo nove oznake! Naj gre $\hat{\sigma^2}_{n+1} o P_{n+1}$, ki jo imenujemo **kovariančna matrika izostrene ocene**. Recimo $\bar{\sigma}^2_{n+1} o M_{n+1}$, ki predstavlja **kovariančno matriko napovedi** in proglasimo $K_{n+1} = \frac{\hat{\sigma^2}_{n+1}}{\sigma^2} = \frac{P_{n+1}}{\sigma^2}$ za **ojačevalni faktor inovacije**. Definicije so slednje:

$$M_{n+1} = \sigma_n^2 P_n$$
 $P_{n+1} = rac{M_{n+1} \sigma^2}{M_{n+1} + \sigma^2} = M_{n+1} - rac{M_{n+1}^2}{M_{n+1} - \sigma^2}$ $ar{x}_{n+1} = \psi_n \hat{x}_n + C_n$

Dinamični šum

 ϕ_n in C_n sta v diferenčni sliki nepopolna. Dodati moramo še nekaj..

$$x_{n+1} = \phi_n x_n + C_n + \Gamma_n w_n$$

kjer je w_n dinamični šum, Γ_n pa je nek multiplikativni faktor. Tisto kar ne poznamo o dinamiki skrijemo v dinamični šum, ki je isto kot merilni šum Gaussovsko porzdeljen (bel) šum.

$$\langle w_n w_n' \rangle = \delta_{nn'} Q_n$$

Če je Q=0 potem natančno poznamo dinamiko. To kar smo sedaj napisali ne vpliva na našo oceno za \hat{x}_{n+1} , vpliva pa na kovariance. Poglejmo:

$$egin{aligned} M_{n+1} &= \langle (ar{x}_{n+1} - x_{n+1}^2)
angle &= \langle (\phi_n \hat{x}_n + C_n - \phi_n x_n - C_n - \Gamma_n w_n)^2
angle = \ &= \langle (\phi_n (\hat{x}_n - x_n) - \Gamma_n w_n)^2
angle = \ &= \phi_n^2 \langle (\hat{x}_n - x_n)^2
angle + \Gamma_n^2 \langle w_n^2
angle - 2\Gamma_n \phi_n \langle (\hat{x}_n - x_n) w_n
angle = \phi_n^2 P_n + \Gamma_n^2 Q_n \ &\Rightarrow M_{n+1} = \phi_n^2 P_n + \Gamma_n^2 Q_n \end{aligned}$$

Pomembno: Zaradi nepoznane dinamike se nam kovarianca lahko le povečuje.

Prehod v kontinuumsko sliko

 ${\sf V}$ sistemu M smo rekli, da naj bo izostrena ocena:

$$\hat{x}_{n+1} = \bar{x}_{n+1} + K_{n+1}(z_{n+1} - \bar{x}_{n+1})$$

Poglejmo sedaj limito, ko čas vzorčenja pošljemo proti nič. Označimo:

$$A(t) = rac{\phi_n - 1}{T} \qquad C(t) = rac{C_n}{T}$$

in sedaj limita:

$$\lim_{T o 0}rac{\hat{x}_{n+1}-\hat{x}_n}{T}=\dot{\hat{x}}(t)=A(t)\hat{x}(t)+C(t)+rac{P(t)}{R}(Z(t)-\hat{x}(t))$$

Poglejmo prehod še za kovarianco. Kako dobimo izostreno iz napovedi:

$$P_{n+1} = M_{n+1} - rac{M_{n+1}^2}{M_{n+1} + \sigma^2}$$

$$=\phi_{n}^{2}P_{n}+\Gamma_{n}^{2}Q_{n}-rac{(\phi_{n}^{2}P_{n}+\Gamma_{n}^{2}Q_{n})^{2}}{M_{n+1}+\sigma^{2}}$$

Spet si poglejmo limito časa vzorčenja:

$$\lim_{T o 0}rac{P_{n+1}-P_n}{T}=rac{(\phi_n^2-1)P_n}{T}+rac{\Gamma^2Q_n}{T}-rac{\phi_n^4P_n^2+\Gamma_n^4Q_n^2+2\Gamma_n^2Q_n\phi_n^2P_n}{M_{n+1}T+\sigma^2T}=$$

V zadnjem členu vidimo, da imamo neko zmešnjavo, tam v ulomku 2. in 3. člen odpadeta. Pa še ko limitiramo $\frac{\Gamma^2(Q_n\cdot T)}{T^2}$:

$$\lim(Q_n\cdot T) o Q(t)$$

$$\left(rac{\Gamma}{T}
ight)^2
ightarrow \Gamma^2(t)$$

to naredimo tako, da so te stvari končne. **TODO: Razlage za te limite.** Skupaj je njun produkt Γ^2Q končen. Končen rezultat pa je:

$$\Rightarrow \quad \dot{P}(t) = 2AP + \Gamma^2 Q - rac{P^2}{R}$$

Tu prvi člen predstavlja sprememba kovariance zaradi znane dinamike, drugi predstavlja povečanje zaradi dinamičnega šuma in zadnji ostrenje zaradi dotoka novih meritev.